صحرانشینی آمد و در قسمتی از مسجد ادرار کرد.

از انس بن مالک رضی الله عنه روایت است که می گوید: صحرانشینی آمد و در قسمتی از مسجد ادرار کرد که مردم او را منع و توبیخ کردند؛ اما پیامبر صلی الله علیه وآله وسلم آنها را از این کار نهی کرد و چون ادرارش تمام شد، دستور داد دلوی آب بر محل ادرار او بریزند.
[صحیح است] [متفق علیه]

جهل و خشونت از عادات بادیه نشینان بود و دلیل آن دوری از فراگیری آموزه هایی بود که الله متعال بر رسول الله صلی الله علیه وسلم نازل کرده بود. باری رسول الله صلی الله علیه وسلم در میان اصحابش در مسجد نبوی بود که بادیه نشینی آمد و در گوشه ای از مسجد ادرار کرد، به این گمان که این مکان هم مثل بیابان است؛ این رفتار به دلیل حرمت زیاد مساجد، بر صحابه رضی الله عنهم گران تمام شد، لذا در حین ادرار کردن وی، او را نهیب زدند اما پیامبری که صاحب اخلاق نیک بود و با بشارت و آسان گیری مبعوث شده بود، آنها را از بازداشتن وی نهی کرد؛ چون به وضعیت بادیه نشینان واقف بود؛ و نمی خواست مکان زیادی از مسجد و نیز بدن یا لباس آن بادیه نشین آلوده شود و با قطع ادرارش دچار بیماری و مصیبت گردد؛ و این رفتار پیامبر باعث می شد بهتر پذیرای نصیحت و آموزش پیامبر صلی الله علیه وسلم شود؛ سپس به صحابه دستور داد تا با ریختن سطل آبی بر محل ادرار، مکان آلوده را پاک کنند.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/3036